

| KARTA OPISU MODUŁU KSZTAŁCENIA | | |
|---|---|---|
| Nazwa modułu/przedmiotu Diagnozowanie sposobu wykonywania pracy | | Kod 1011105231011126465 |
| Kierunek studiów Inżynieria Bezpieczeństwa - studia | Profil kształcenia (ogólnoakademicki, praktyczny) (brak) | Rok / Semestr 2 / 3 |
| Ścieżka obieralności/specjalność Ergonomia i bezpieczeństwo pracy | Przedmiot oferowany w języku: polski | Kurs (obligatoryjny/obieralny) obieralny |
| Stopień studiów: II stopień | Forma studiów (stacjonarna/niestacjonarna) niestacjonarna | |
| Godziny Wykłady: 8 Ćwiczenia: - Laboratoria: 18 Projekty/seminaria: 8 | | Liczba punktów 4 |
| Status przedmiotu w programie studiów (podstawowy, kierunkowy, inny) (brak) | | (ogólnouczelniany, z innego kierunku) (brak) |
| Obszar(y) kształcenia i dziedzina(y) nauki i sztuki | | Podział ECTS (liczba i %) |
| Odpowiedzialny za przedmiot / wykładowca: Joanna Sadłowska-Wrzesińska email: joanna.sadlowska-wrzesinska@put.poznan.pl tel. 6653364 Wydział Inżynierii Zarządzania Strzelecka 11, Poznań | | |
| Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych: | | |
| 1 | Wiedza: | Student ma wiedzę podstawową z zasad i wymagań ergonomii |
| 2 | Umiejętności: | Student umie zastosować zasady i wymagania ergonomii do kształtowania warunków pracy oraz umie wykonać chronometrą pracy. |
| 3 | Kompetencje społeczne | Student jest zdolny do kojarzenia skutków społecznych i ekonomicznych nieuwzględniania zasad i wymagań ergonomii w kształtowaniu warunków pracy |
| Cel przedmiotu: nabywanie wiedzy i kompetencji społecznych z zakresu metodologii i metodyki pomiaru obciążeń organizmu wynikających ze sposobu wykonywania pracy oraz wykształcenie umiejętności dostosowania wyuczonych narzędzi do rzeczywistej oceny. | | |
| Efekty kształcenia i odniesienie do kierunkowych efektów kształcenia | | |
| Wiedza: 1. Student zna metodologiczne problemy diagnostyki ergonomicznej, techniki, procedury diagnozowania obciążenia pracą, metodologię i metodykę pomiaru obciążeń organizmu wynikających z swp, oraz zasady i techniki dot. pomiarów w bezpieczeństwie i ergonomii, a także programy komputerowe wspomagające ich analizę - [K2A_W25] | | |
| Umiejętności: | | |

| |
|--|
| <p>1. Student potrafi pozyskiwać, integrować, interpretować informacje z literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł, także w języku angielskim lub innym języku obcym uznawanym za język komunikacji międzynarodowej w zakresie Inżynierii bezpieczeństwa; a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać wyczerpująco opinie - [[K2A_U1]]</p> <p>2. Student potrafi zastosować różne techniki w celu porozumiewania się w środowisku zawodowym oraz w innych środowiskach, również w językach obcych - [[K2A_U2]]</p> <p>3. Student umie stworzyć w języku polskim i języku angielskim dobrze udokumentowane opracowanie problemów z zakresu Inżynierii bezpieczeństwa przedstawiające wyniki własnych badań naukowych - [[K2A_U3], [K2A_U3]]</p> <p>4. Student potrafi przygotować i przedstawić prezentację ustną, dotyczącą szczegółowych zagadnień z zakresu Inżynierii bezpieczeństwa w języku polskim i języku obcym - [[K2A_U4]]</p> <p>5. Student ma umiejętność samokształcenia się i rozumie jej potrzebę oraz potrafi określić kierunki dalszego uczenia się - [[K2A_U5]]</p> <p>6. Student potrafi zastosować techniki informacyjno-komunikacyjne do realizacji zadań typowych dla działalności inżynierskiej - [[K2A_U7]]</p> <p>7. Student potrafi - przy formułowaniu i rozwiązywaniu zadań inżynierskich - dostrzegać ich aspekty systemowe i pozatechniczne, a także społeczno techniczne, organizacyjne i ekonomiczne - [[K2A_U10]]</p> <p>8. Student potrafi stworzyć propozycję wykorzystania nowych osiągnięć (technik i technologii) w zakresie studiowanego przedmiotu - [[K2A_U12]]</p> <p>9. Student ma przygotowanie niezbędne do pracy w środowisku przemysłowym oraz zna zasady bezpieczeństwa związane z tą pracą i potrafi wymuszać ich stosowanie w praktyce - [[K2A_U13]]</p> <p>10. Student potrafi zgodnie z zadaną specyfikacją zaprojektować oraz zrealizować proste urządzenie, obiekt, system lub proces, typowe dla Inżynierii bezpieczeństwa, używając właściwych metod, technik i narzędzi a także rozwiązywać złożone zadania inżynierskie, charakterystyczne Inżynierii Bezpieczeństwa (w tym nietypowe oraz posiadające komponent badawczy) - [[K2A_U18]]</p> |
| <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>1. Student rozumie potrzebę i zna możliwości ciągłego dokończenia się (studia pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia, studia podyplomowe, kursy) - podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; potrafi argumentować potrzebę uczenia się przez całe życie [K2A_K1] - [[K2A_K1]]</p> <p>2. Student ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania [K2A_K3] - [[K2A_K3]]</p> <p>3. Student potrafi dostrzegać zależności przyczynowo skutkowe w realizacji postawionych celów i rangować istotność alternatywnych bądź konkurencyjnych zadań - [[K2A_K4]]</p> |

| |
|---|
| <p>Sposoby sprawdzenia efektów kształcenia</p> |
| <p>Ocena formująca</p> <p>? w zakresie zajęć laboratoryjnych: prezentacja (PP) wyników badań przeprowadzonych z zastosowaniem wskazanych narzędzi do pomiaru możliwości psychofizycznych pracownika (na bieżąco)</p> <p>? w zakresie wykładów: testy pisemne</p> <p>Ocena podsumowująca</p> <p>w zakresie zajęć laboratoryjnych: średnia ocen z uzyskanych wyników w zakresie wykładów: opracowanie założeń do projektu dotyczącego wyposażenia wybranego stanowiska w oparciu o polskie dokumenty prawne (podstawa zaliczenia)</p> |
| <p>Treści programowe</p> |
| <p>Treści podstawowe</p> <p>?zagrożenia ergonomiczne a sposób wykonywania pracy</p> <p>?metody pomiaru obciążeń biomechanicznych</p> <p>-metody identyfikacji obciążeń narządu ruchu</p> <p>-metody szacowania obciążenia narządu ruchu</p> |
| <p>Literatura podstawowa:</p> <p>1. Horst Wiesława M., Diagnostowanie sposobu wykonywania pracy. Zagrożenia ergonomiczne. Wyd. PP, Poznań, 2012.</p> <p>2. Horst Wiesława M., Wprowadzenie do diagnostowania sposobu wykonywania pracy. Wybrane zagadnienia z fizjologii, biomechaniki i antropometrii. Wyd. PP, Poznań, 2012.</p> |
| <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>1. Horst Wiesława M., Ryzyko zawodowe na stanowisku pracy. Ergonomiczne czynniki ryzyka, Wyd. PP, Poznań, 2004.</p> <p>2. Zawieska W. (red.) Ocena ryzyka zawodowego. Podstawy metodyczne. CIOP PIB, Warszawa, 2007.</p> <p>3. Lewicki L., Sadłowska-Wrzesińska, Istotne aspekty BHP, Wyd. Wyższej Szkoły Logistyki, Poznań, 2014.</p> <p>4. DzU 2008.237.1656 Ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych.</p> <p>5. DzU 2009.105.869 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie chorób zawodowych.</p> |
| <p>Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta</p> |

| Czynność | | Czas (godz.) |
|---|---------------|---------------------|
| 1. Udział w wykładach | | 10 |
| 2. Udział w laboratoriach | | 24 |
| 3. Udział w projektach | | 8 |
| 4. Przygotowanie do zajęć laboratoryjnych | | 36 |
| 5. Przygotowanie projektu | | 40 |
| 6. Przygotowanie do testów z wykładów | | 8 |
| 7. Opracowanie materiałów do laboratoriów | | 14 |
| 8. Omówienie wyników zaliczenia wykładów | | 2 |
| Obciążenie pracą studenta | | |
| forma aktywności | godzin | ECTS |
| Łączny nakład pracy | 150 | 5 |
| Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem | 90 | 3 |
| Zajęcia o charakterze praktycznym | 60 | 2 |